

Mindreudgiften for stat og kommune tilsammen ved den af udvalget foreslåede ordning er således 7,5 mill. kr., forsåvidt angår den eksisterende boligmasse, og 0,4 mill. kr. vedrørende den årlige tilvækst.

Under de nuværende økonomiske vilkår vil omfanget af statslån imidlertid stadig være begrænset også i forhold til, hvad der var tilfældet i årene 1949 og 1950. Det vil sikkert derfor være fornuftigt at advare imod den opfattelse, at de udvidelser af adgangen til statsudlån, som her stilles i udsigt, kan få øjeblikkelig virkning på udlånspolitikken.

Den forhøjelse af lånegrænsen, som ydes det private byggeri, bør anvendes for at få en forøget konkurrence mellem de forskellige former for byggevirksomhed, men også den kommer et stykke tid fremover til at følge de almindelige økonomiske vilkår, som for tiden så stærkt angives af manglen på arbejdskraft og af vor naturlige bekymring for at stå uden tilstrækkelige tilførsler af materialer, nødvendige for byggeriet.

Alligevel udtrykker jeg håbet om, at dette lovforslag vil kunne løse også nogle af de sociale og kulturelle problemer, som det beskæftiger sig med.“

Lovforslaget mødte ved 1. behandling i folketinget tilslutning fra regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre, mens kommunisterne fandt det utilstrækkeligt og retsforbundet gik imod det. „Retsforbundet tror ikke,“ udtalte *Niels Pedersen* (DR), „at det offentlige, stat og kommune, har til opgave at optræde som kreditforening eller som garant med midler, som stat og kommune gennem skatter og afgifter tvangsudskriver hos borgerne. Det offentlig kan aldrig løse den slags opgaver så godt, som det private initiativ vil kunne løse dem. Det bliver altid dyrere og vanskeligere, når det offentlige forsøger løsningen.“

I det folketingsudvalg, der fik sagen til behandling, enedes hele udvalget med undtagelse af retsforbundets repræsentant om at indstille det til vedtagelse med en række ændringer, der hovedsagelig var af teknisk eller redaktionel karakter.

Retsforbundets medlem af udvalget kunne ikke tiltræde lovforslaget, uanset om ændringsforslagene blev vedtaget eller ej.

Udenfor betænkningen stillede medlemmer af Danmarks kommunistiske parti, der ikke var repræsenteret i udvalget, til 2. behandling et ændringsforslag, hvorved lovforslaget foresloges bragt i overensstemmelse med det tilsvarende forslag af oktober 1949, dog med enkelte ændringer. Om dette forslag udtalte *Ragnhild Andersen* (DK):

„I det væsentlige er det forslaget af 28. oktober 1949, kun med få tilføjelser, som det ærede medlem hr. Kjærboel sikkert